

Del 1
Parys memoarer

Del 2
Flykten från helvetet i Iran till
paradiset Sverige

Mitt öde

Jag är som en illaluktande gyttjepöl.
Så var det inte från början.
Jag var en fin rännil en gång och
sökte ett bättre liv som alla andra.
Jag sökte mig till havet, men
i drömmen på väg dit kom jag av vägen.
Jag föll i en djup grop där
jorden fångslade mig.
Solen sken stekande på mig ty,
inget regn kom förbi.
Dagarna gick jag i min ensamhet,
beskådade min förruttnelse.
Vad är jag nu? Vad har hänt med mitt liv?
Snart är det helt slut med mitt liv-
jag dunstar till ånga bit för bit.
Jag ser döden stå och väntar som en gammal gam.
Så var det med mitt öde.

Ur min bok Himlen har inga gränser (2006)

Del 1

Parys memoarer

Bonden stänger alla ladugårdens dörrar för att hindra vargen från att komma in. Ödet gjorde att en av dörrarna inte stängdes. Vet du varför vargen fångade och tog med sig lammen?! Just för att en dörr var öppen ...

Shirin somnade innan mamman hann säga sista orden i sagan. Shirin är tre år gammal. En söt liten tjej med slutna ögonlock, svarta och långa ögonfransar glänsande under fina långa ögonbryn.

Hennes vita och runda ansikte, rosa kulliga kinder, en vacker liten mun omsluten av två röda fina läppar är oemotståndliga. Man älskar henne så fort man får se henne.

Pary kunde inte låta bli att gråta när hon beskådade sin lilla oskyldiga ängel. Barnet sov och Pary kunde nu lätta på bördan med gråt. Det var vid nattetid runt tio. Hon hade tid att dyka ner i sina tankar. Alla dörrar var stängda, men ack, vargen kommer imorgon för att röva barnet.

När Pary bara var arton år och gick sista året i skolan, var hon en glad, upprymd tjej vars skratt kunde spräcka de tjockaste molnen och befria solen ur molnens fångenskap. Hennes föräldrar var allmänbildade. Pary var en fri tjej som kunde umgås med sina vänner och vara omtyckt av alla. Många friare hade hon vid den åldern. Hon hade själv en hel del planer för sin framtid. Dock vet ingen vad ödet har i sitt sköte.

I skolans volleybollteam var hon alltid dess lagledare. Det var ett av hennes stora intressen. Hon har alltid följt alla volleybollmatcher. Många killar dök upp i hennes liv. Hon brydde sig ej om dem.

Moster Maryam, vill ha Pary som sin brud för sonen Hamid som nyligen blivit ingenjör. Parys mor var dock mot ingifte för att det kunde skada släktskapet och därför bör man gifta sig med andra för utöka slakten.

Simin, grannen, brukade säga ”Folk rövar din dotter innan hon hinner börja universitet. Hon kommer inte att vara kvar länge som ungmö.”

Marzieh, Parys mor, sa:

Nej, så kan det inte bli. Pary ska läsa färdigt och bli läkare. Hennes far har sedan den dag hon föddes sagt: ”framtidens läkare har kommit världen till”. Sedan dess ropar han på henne som "min läkare, min kära doktor" och det är hans enda dröm att se Pary en dag bli en framgångsrik läkare innan hon gifter sig. Han vill inte heller ge bort Pary till någon innan hennes studier är avslutade.

Ni vet ju, eftersom hon är det enda barn vi har är det vår högsta dröm att vår dotter kommer att lyckas!

Pary hade med en av sina väninnor gått på en volleybollmatch. Samtidigt som Pary håll på att titta på matchen, fick hon en konstig känsla att någon tittar på henne. Pary vänder blicken och vänder den snabbt tillbaka men det pirrar i magen på henne. Hon vänder blicken igen och två blickar möts.

Pary försöker att fortsätta titta på matchen.

Masoud var också en av matchens åskådare i stadion. När Pary skulle ut ur stadion efter matchen, kunde hon inte motstå frestelsen att låta bli att titta bakåt. Dock önskade hennes hjärta att se Masouds ansikte en gång till och att matchen skulle ha fortsatt och gett henne mer tid för att kunna vända blicken en sista gång. Men tiden går alltid fortare än man vill och livet går hänsynslöst sin väg utan att ens lägga märke till någons önskemål.

När hon kom fram till sitt hus, satt hon sig en stund på rabatten på gården och tittade på blommorna som om hon tittade på Masouds ögon. Hon ryckte till och intalade sig att sluta drömma. En engångsblick på en främmande kille får inte påverka psyket och vilseleda henne i livet. Hon har sina studier att tänka på.

På kvällen kunde Pary inte få en blund på en lång stund. Hon kunde inte alls sova. I sängen vänder hon sig från vänster till höger. I hennes tankar finns bara den förhäxade bilden som har erövrat hennes hjärta. ”–Gud, jag kan inte sova. Bättre jag går upp och läser lite. Kanske det gör mina tankar trötta på det jag tänker.”

Hon bläddrar upp en sida i boken på måfå och börjar läsa. Nej, det gick inte. Tanken är upptagen av något helt annat och hon kan inte ägna sig ett dugg åt läsandet. Det hela fortsatte tills gryningen då hon äntligen föll i sömn.

Ett par stora svarta ögon med långa ögonfransar med heldragna ögonbryn som parasoll ovan ögonen skuggar henne i sömnen. Av mors röst väcktes hon: ”Upp med dig tjejen lilla! Du kommer annars för sent till skolan. Du sov så lugnt fastän du inte har så mycket tid på dig.”

Pary vaknar med en halvt förlamad känsla.

Hon tänker: ”Kunde drömmen inte fortsätta?! Varför fick den ett så abrupt slut?! Vad är det med mig? Har jag blivit kär? Nej, nej det är omöjligt. Kärlek vid första ögonkastet? Jag måste ta bort dessa dumma tankar ur skallen. Jag måste koncentrera mig på mina studier. Det är sista årskursen. Jag vill inte missa det. Jag måste få fars och mors önskan att gå i uppfyllelse och ta mig in på universitet och bli läkare. Kärleken får vänta!”

Dagarna gick en efter en. Livet höll på att finna sin normala bana igen. Förälskelsen höll på att suddas och tunnas ut ur varenda minnescell som om inte världens storm rasade över stackaren Pary.

Rejhane, en av klasskamraterna, hade födelsekalas. Pary var inbjuden. Hon hade fått lov av modern att ha på sig sin röda blus som är lite sexig utan krage och ärmar. Samt ha på sig en kortkjol till den. Hon såg ut som en ängel ur "Tusen och en natt". Hennes ljusa hy med långt svart hår ner till midjan. Hennes lagom långa längd, en kropp skulpterad av en av de bästa skulptörerna. Fina linjer, vackra uppåtstående bröst i harmoni med ett ursött ansikte. Gröna ögon, svarta ögonbryn och den finaste näsa formad av skaparen själv.

Del 2

Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige

Gud är med Parys föräldrar. Pary och Shirin överlever. Faran är över. Men mor och barn ligger på intensivvården för säkerhets skull.

" – Tack gode Gud! Mitt barn och mitt barnbarn kom tillbaka till mig. Gud förlåter oss alla. Vad har vi gjort? Ser du Bagheri, ser du hur nära det var?! Men vad händer härnäst?"

Masoud är lättad. Men vad är över?! För hans del hade drömläget varit att Pary hade försvunnit ur bilden. Då skulle han utan hinder ha fått vårdnaden om Shirin. Eller har han fått sin läxa och låter mor och dotter leva sina liv?!

Efter två dagar skrivs Pary och Shirin ut från sjukhuset. Polisen gjorde ingen rapport över händelsen. I ett sådant land som Iran finns det gott om folk. Så ett självmordsförsök begånget av en mor är inget intressant fall för myndigheterna. Vad har kvinnor för rättigheter? Det enda de har är skyldigheter mot maken och föräldrarna.

Pary som nu på nytt fått leva resten av sitt usla liv, är icke glad över det. Hon är tillbaks hos föräldrarna med mer skamsenhet än förr. Hennes föräldrar har henne mer under uppsikt hela tiden. De är livrädda för nytt självmordsförsök från Parys sida. Pary känner sig mer kvävd och instängd än förr. Ack, vad har hon för val?

Än så länge har ingen hört något vare sig från Masoud eller Alieh. Men Pary lever ständigt i rädsla för Masoud och hans mor.

Dagarna går, en efter en. Shirin och Pary är helt återställda. Men inget ger Pary hopp om en framtid, vare sig för henne eller för Shirin. En dag när Pary är ute och handlar tar hon en taxi på väg hem. I taxin sitter två andra damer med som passagerare. De ser ut att vara mor och dotter. När Pary stiger in i taxin märker hon en tystnad. Hon märker att föraren och damerna ser på henne.

Pary blir fundersam och känner lite obehag av läget. Hon hörde att de höll på att prata precis innan hon steg in men de tystnade direkt.

Efter ett tag då Pary har granskats och läget verkar vara godkänt för fortsatt snack, hör Pary damernas och taxiförarens konversation. De pratar om utlandet. Pary blir uppmärksam. De pratar om ett land i nordnorden. Ett land vid namn Sverige. Denna mor och dotter bor nämligen i Sverige sedan några år tillbaka. De pratar gott om landet. Om hur bra det är där, särskild för kvinnor och ensamstående mödrar.

Först undrar Pary, hur i hela världen de vågar prata så öppet om väsentliga skillnader mellan Iran och ett främmande land som Sverige. Hur kan de så öppet prata politik? Men kort därefter märker hon att dessa två damer och föraren är bekanta. Och nu när de ser att Pary inte kan vara någon fanatiker eller en anhängare av regimen, öppnar de munnen inför henne.

Pary blir mer och mer intresserad av vad hon hör om Sverige. Kvinnorätt, jämlikhet, yttrandefrihet, vårdnadsrätt. Männens skyldighet mot egna barn. En massa gott som nämns inför en ensamstående mor i skräck och fara, för sin före detta make.

Pary vill inte lämna taxin. Hon vill höra mer. När taxin är framme, ber Pary därför om att få höra mer om Sverige. Hon vill veta hur man kan flytta dit. Damerna faller för Parys söta och oskuldsfulla min. De ger henne sitt telefonnummer för att hon ska kunna ringa och träffa dem senare.

Det lyser i Parys ansikte av glädje. Hon verkar ha fått syn på en solstråle i allt mörker. Hon går glatt hem med Shirin, hand i hand. För

första gången utan bekymmer, som om allt ont har gått bort, öppnar hon dörren och går in. Hon hinner inte stänga dörren förrän hennes blick fastnar på något som hon alltid varit rädd för. Ja, Masoud som står där med en polis vid sidan. Marzieh och Bagheri står stumma som två fiskar.

Pary vet att något den här gången är allvarligt fel. Det värsta håller nu på att hända.

" – Så Pary, hoppas Shirin har tillfrisknat nu. Dags att ta itu med saken. Jag går rakt på sak. Jag är här för att hämta mitt barn. Enligt lagen har jag nu fått vårdnaden. Med tanke på vad du gjort mot mitt barn, är lagen helt på min sida. Så tjejen, jag ska ..."

" – visst Masoud. Jag förstår. Du har rätt. Jag har tänkt länge på vårt barns bästa. Men jag gör det på ett villkor ..."

" – Du är inte i det läget att du kan diktera villkor för mig. Jag har övertaget ..."

" – Snälla lyssna på mig. Jag gör inte det heller, utan det är snarare en vädjan. Låt mig träffa Shirin då och då. Inte ofta, utan då och då. Säg en halv dag varannan månad? Skulle du kunna göra mig den tjänsten?"

" – Jag får fundera på saken. Just nu vill jag ha mitt barn."

Marzieh och Bagheri finner ingen annan utväg än att stå där och beskåda det fasansfulla. Att lämna sitt barnbarn i händerna på en känslokall man till far är inget man önskar någon.

Masoud är något fundersam över hur smärtfritt det hela gått. Han visste att Parys föräldrar inget kunde göra, men att Pary skulle ge upp så lätt, är inget Masoud kunnat förutse.

" – Masoud låt mig packa Shirins kläder och ..."

" – Nej, gör inget besvär för min skull. Jag köper allt hon behöver. Kom lilla gumman! Kom så går vi!"

Shirin förstår inget av det hela. Hon vill inte släppa Parys hand. För att hon ska känna sig lugn, pratar Pary med henne.

" – Shirin, min älskade! Gå du med din pappa. Det är ingen fara. Ni ska ut och köpa glass. Pappa ska köpa dig godis. Gå nu min kära ..."

Masoud tar tag i Shirins hand och befäller henne att följa med. Shirin brister i gråt men denna okänsliga far har ingen skam i kroppen. Han tar Shirin i famnen och sticker ut tillsammans med polisen.

Pary sätter sig på golvet vid dörren. Hon orkar inte gråta längre. Det finns inga tårar kvar. Hon kan inte bryta ihop mer. Men vad var anledningen till att Pary gav med sig så lätt? Det är något som Marzieh och Bagheri också undrade.

" – Pary, kom så går vi in. Din mor och jag lider med dig. Vi får skaffa en bra advokat för att få tillbaka vårdsnaden. Det var modigt gjort av dig att låta det gå så. Han kommer inte att behålla Shirin så länge. Vi ska ..."

" – Snälla far, låt bli! Jag orkar inte prata om det. Låt mig vara! Jag går in till mig."